

Talere, der ere tilbøielige til at erkjende, at vor Finantsstilstand ingenlunde er god, at de have Ret. Naar man uoie undersøger vor Finantsstilstand, naar man uoie efterser, hvilke vore Indtægtsmidler ere, og naar man sammenholder dem med de stigende Udgifter i andre Kasser end Finantskassen, indrømmer jeg, at man, selv om man sammenlignessevis kan sige, at Danmark er et lille godt Land, dog maa erkjende, at vor Finantsstilstand ikke er saa god, som den burde være. Hvis man imidlertid ved at stille vor Finantsstilstand i et mindre gunstigt Lys vil søge at bevæge ærede Medlemmer til at bevilge Indkomstskat for næste Aar, saa siger jeg, at en saadan Fremstilling ikke maa gjøres gjældende for at opnaa dette Resultat, thi paa vor ugunstige Finantsstilstand kan der ikke raades Bod ved saaledes at bevilge Indkomstskat for et enkelt Aar. Jeg har anvist Midler til, at vi kunne komme ud af det til næste Aar, og jeg vil haabe, at Rigsdagen følger den Vej, der er anvist af det ærede Medlem for Møen. Man vil derved faae et Beløb, som er fuldkommen overensstemmende med de kontante Beløb, vi til næste Aar skulle anvende, ikke til at skabe en død Kapital, men til at skabe et frugtbringende Værk, som ikke vil komme os tilgode, men derimod dem, der engang i Tiden skulle være med til at nyde Godt af det. Hermed skal jeg slutte.

S. C. D. Müller: Sdet jeg ganske kan slutte mig til Forslaget under Nr. 14 om Tilskud til Udgifterne af endnu 1 Million af Reservesonden, skal jeg, forinden vi gaa til Afstemning over denne Sag, her laa fast, at hvis Thinget ifølge den høitærede Finantsministers sidste Udtalelse forlaster denne Position, saa staar det virkelig fast, at der er en absolut Forbindelse mellem Indkomstskatten til næste Aar og den stærke Fremskyndelse af det vestjydske Jernbaneanlæg. Den høitærede Indenrigsminister har flere Gange benegtet, at det kunde være hans Kollegas Mening, men i Finantsministerens Udtalelse saae jeg snarere efter den hele Maade, som han nys udtalte sig paa, en Bekræftelse af, at vi, der have opfattet Stillingen paa den Maade, have havt Ret, end

det Mødsatte. Det forundrer mig heller ikke saa meget, thi jeg har lagt Mærke til, at disse to høitærede Medlemmer af Regeringen altid, selv paa tidligere Stadier, have havt en forskjellig Betragtning i den Henseende. Jeg tror ikke, at jeg fortolker den høitærede Finantsministers nys faldne almindeligere Udtalelse synderlig urigtig, naar jeg siger, at den er vel nærmest i Overensstemmelse med en forudgangen Udtalelse af ham ved en tidligere Leilighed, og jeg sigter herved til de sammenfattende og afluttende Ord, som han under Sessjonen 1867—68 udtalte i Slutningen af den finansielle Dpgjørelse, som han var saa god at meddele i sin Egenstaa af Formand for Finantsudvalget til den daværende Formand for det den Gang nedsatte Jernbaneudvalg. Da disse Ord, saavidt jeg veed, ikke ere blevne fremdragne i denne Sessjon ved dette Spørgsmaal, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse oplæse de fire Linier, hvori de indeholdes. De lyde saaledes: „Skal jeg altsaa i saa Ord sammenfatte min Anskuelse om Finantsjernes Evne til at bære de med det hele Jernbanenets Juldforelse forbundne Udgifter, da er det den, at Finantsjerne vel ville være i Stand til at bære disse Udgifter, men kun ved Hjælp af ekstraordinære Skattepaalæg, som ellers sandsynligvis ville kunne undgaas.“ Det er saa bestemt en Udtalelse af den høitærede Minister, at jeg, indtil denne Udtalelse faar en anden Fortolkning, end der hidtil har kunnet være givet den, maa fastholde, at der er en absolut Forbindelse mellem Indkomstskatten og Fremskyndelsen af den vestjydske Banes Bygning. Jeg nævnede før, at den høitærede Indenrigsminister, efter hvad jeg har kunnet se, altid har havt et andet Syn paa den vestjydske Banes Forhold til Statens aarlige Balance, men jeg tror rigtignok, at han har bygget sit tillidsfulde Syn paa temmelig sangvinste Forhaabninger. Det er ikke Noget, jeg antager efter en blot Formening, eftersom Sagen nu staar, men jeg støtter mig til bestemte Udtalelser af ham, dengang man i Landstinget afkrævede ham hans Mening om Rigtigheden af Udvidelsen af det jydsk Jernbane-net. Han udtalte dengang saa sangvinste Forventninger, at